

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Beatæ

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

8 Justus beatæ æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50615)

82 *Domus æternitatis. Consideratio*
quem sine fine vident, & semper videndo
in eius amore ardent; amant & laudant,
laudant & amant, omne opus eorum laudant
sine fine, sine defectione, sine labore. S. Aug.
med. c. 25. O quando huic Musico-
rum amantium & laudantium Choro
jungar? Quando Letabor & exultabo in
te, psallam nomini tuo, Altissime? Psal. 9.
Quando laudabo te, in tympano &
choro, in chordis & organo, in tubis
ductilibus, & cymbalis bene sonantibus?

CONSIDERATIO VIII.

Gustus beatæ æternitatis.

Comedite amici & bibite & inebriamini
charissimi. Cant. c. 5, 1.

22. Aprilis.

I. **G**ustus est duplex, alius corporis,
alium animæ: uterque autem in
illa terra lacte & melle manante, in illa
cœna magna, in illo convivio superno,
regali ac nuptiali, mirificè oblectabitur
& satiabitur: quamvis enim Beati cibus
& potibus corporeis ac materialibus
laud

haud indigeant, neque utantur: habebit tamen gustatus voluptatem suam. Statui beatorum & immortalium, congruentem, ne sensus ille in corporibus veris ac vivis supervacaneus esse videatur. Innuit hoc Christus Dominus Matth. c. 26. 29. dicens: *Non bibam amodo de hoc genere vinee, usque in illum diem, cum illud bibam vobiscum novum, in regno Patris mei.* Et promissa confirmans Lucae c. 22. 19. *Ego, inquit, dispono vobis, ut edatis & bibatis super mensam meam in regno meo. Ubi transiens ministrabit illis, & suavissimè ad fruendas delicias cohortabitur: Comedite amici & bibite & inebriamini Charissimi l. c.*

II. Neque ad convivium cœleste frustra invitat nos Dominus Matth. c. 22. 4. *Ecce prandium meum paravi, tauri mei & altilia occisa sunt & omnia parata, venite ad nuptias.* Nemo tamen cogitet, in cœlo mactari tauros, & altilia, eaque vel cocta vel affata manducari: divina enim omnipotentia absque omnibus ciborum apparatu & varietate, communicabit Beatis, illam suavitatem ac saporum

84 *Domus aternitatis. Consideratio*
rum diversitatem, quam ex cibis haurire
potuissent: & quidem longè sublimiori
modo, sive per qualitatem quandam in-
hærentem, quæ non selectissimorum
modò ciborum, sed & omnium, quæ fingi
cogitarique possunt saporem contineat;
sive per liquorem cœlestem, divinitus
infusum, linguam & palatum afflue-
duè & variè, pro cuiusque desiderio, sua-
vissimè afficientem: id autem ut melius
capiamus.

III. Simile habemus in manna, quod
licet unus duntaxat cibus esset, omnis ta-
men saporis suavitatem continebat, se-
cundum illud Sap. c. 16. 20. *Angelorum
escâ nutritivisti populum tuum: panem de
cœlo prastitisti eis, omne delectamentum in
se habentem, & omnis saporis suavitatem,
deserviens uniuscujusque voluntati; ad
quod quisque volebat, convertebatur.* Et
quidem cum majori excellentia, ac dul-
cedine; quàm reliquis cibis inesset; ut
hâc ratione Deus populo suo & justis in
hoc exilio indulgeret. Idem ille Deus,
qui hæc adinvenit in manna; haud du-
biè noverit ejusmodi saporis condimen-
tum

tum conficere, quod longè eminentiore modo, omnis saporis suavitatem complectatur, ut suis electis, jamque in patria beatis, indulgeat.

Colloquium.

O Anima mea! O corpus, gulæ, gustusque deliciis nimium quantum addictum! ah! fræna te; statue cultrum mortificationis in gutture tuo: desine ab infania tua: quis, obsecro, sapiens, non libenter in hoc vitæ exilio, cuncta volucrum, piscium & ferarum cadavera spernat; ut in patria, in grandi illo convivio, cœleste manna, omnis saporis suavitatem continens, æternum degustare mereatur? Dilata os tuum, & implebitur. *Appetitus cœlestium, parit contemptum terrestrium; quibus enim divina sapiunt, mundana desipiunt. S. Bonav. in Psalt.*

23. Aprilis.

I. Deinde gustus cœlestis, deliciæ, adumbrantur in grandi illo & lauto convivio; quod Rex Assuerus adornavit

navit cunctis Principibus suis; ut divitiarum
gloriæ regni sui ostenderet. Esther c. 1.
Convivium hoc epulis delicatissimis
erat instructum, quæ aureis, argenteis
que lancibus mensæ inferebantur: ve-
num quoque magnificentiam regiâ dig-
num, & abundans, poculis aureis pro-
pinabatur: duravit autem centum
octoginta diebus, sive anno dimidio; re-
ab orbe condito inaudita. Verum quæ
hoc Assæri epulum, ad convivium Re-
gis æterni, non Persarum & Medorum
inclutis; sed Principibus cœlestibus
præparatum? Sanè nihil aliud, nisi vile
Mendicabulorum comestatio, aut stu-
fticorum nundinalis debachatio.

II. O quantò lautius, quantò nobilitate
delicatus, & diuturnus, erit hoc, præ
illo, epulum! Hoc enim est convivium
illud, de quo Isaias vaticinatus est c. 2.
6. *Faciet Dominus exercituum, omnibus
populis, in monte hoc, convivium pin-
guum, convivium vindemiae, pinguium
medullatorum.* Meritò vocatur hæc cœ-
lestis agape, *convivium pinguium*: non
enim erit, macrum & infullum; sed om-

ni nectare & ambrosiâ suavius, omni deliciarum, & cupediarum genere abundans. *Convivium vindemia*, post exantlatos, in vinea Domini, labores, strenuis operariis apparatus.

III. Erit convivium *pinguium medullatorum*; omnino opiparum, tanto Monarchâ, ejusque potentiâ, magnificentiâ ac liberalitate dignum; in quo ipsamet Divinitas, omnium deliciarum medulla, cunctis convivis exhibetur in abundantia. O quale convivium! Convivium gloriosum, post pugnas & victorias triumphantibus adornatum: convivium sincerum, purumque, nullâ molestiâ aut nausêâ permixtum: convivium æternum, nullis sæculorum millionibus terminandum: convivium divinum, à Deo, cum Deo, ex Deo, ejusque bonis præstitum: convivium sanctum, ab omni excessu, nævo aut crapula liberum; quia in conspectu Dei est institutum: *Justi epulentur & exultent in conspectu Dei, & delectentur in lætitia.* Psal. 67.

Incre-

Increpatio.

O Furfuribus, fungis, cochleis, peponibus & aliis inhiantes parasitilurcones & comedones! quàm corruptum, depravatamque palatum geritis. O si hujus convivii pinguis, medullarum sinceri, sancti, divini, vel buccellam gustassetis; quæ cupediarum terrenarum nausea vos afficeret? Verè S. Bonaventura in Soliloq. ait: *Si vel unam micam qua cadit de mensa Dominorum, in hoc convivio, aperto mentis ore sumpsissetis, si vel unam guttam potius ejus, degustassetis, omnem hujus seculi vanitatem fastidiretis! Gustate igitur & videte, quoniam suavis est Dominus Psal. 33.*

24. *Aprilis.*

I. Magnifica olim instituta fuerunt convivia. Alexander M. quadringentos Duces convivio excepit, atque in argenteis curribus sedere fecit, Athen. L. 1. c. 11. Artaxerxes Persarum Rex opulentum regiumque prorsus septem dierum convivium Ducibus ac satrapis suis

suis exhibuit, in quo ministrabatur, au-
 reis & gemmeis poculis, ad delectatio-
 nem simul & miraculum factis. Herod.
 L. 9. Julius Cæsar in Libyco triumpho,
 magnificum populo Romano epulum
 dedit; in quo duobus & viginti millibus
 tricliniorum est accubitum. *Ita Suetoni-
 nus.* Georgius Nevillus Archi-Epif-
 copus Eboracensis Anno 1466. advoca-
 tis variis Principibus, tam magnificum
 instruxit epulum; ut omnia nostri ævi,
 ferculorum varietate facilè excedat: ut
 quibus apparandis coqui fuerint 62.
 Lixæ & secundarii ministri 515. famuli
 1000. cibi in tanta copia, ut fidem supe-
 ret. Absumpta vini dolia 416. cerevisiæ
 330. boves saginati 80. verveces 1004.
 porcelli 300. vituli 300. anseres 3000.
 capi 3200. columbæ & cuniculi 8000.
 perdices 500. pavones 100. atque ita de
 aliis. Godibinus in Epif. Angliæ, Sunt
 hæc admiranda, sed umbra ad cœlestia
 bellaria.

II. Admiranda quoque sunt, quæ de
 mensa Regis Salomonis legimus L. 3.
 Reg. c. 4. *Erat autem cibus Regis Salomo-
 nis*

90 *Domus aternitatis. Consideratio*
nis per dies singulos triginta cori simila, &
sexaginta cori farina (corus continet
30. modios Romanos,) decem boves pin-
gues & viginti boves pascuales & centum
arietes, exceptâ venatione cervorum, ca-
prearum, atque bubalorum, & avium al-
tilium. Verum quid hæc & omnia qua-
uquam fuere, mundi convivia, ad illud
convivium, quod summus cœli terræ
que Monarcha, Filio suo, tanquam nup-
tiale adornavit: Simile est regnum cœles-
tium homini Regi, qui fecit nuptias Filio
suo. Matth. c. 22. 2. tanquam Sponso, &
Sponsæ ejus Ecclesiæ triumphanti. Quæ
venerunt nuptiæ Agni. Apoc. c. 19. 7. San-
nihil aliud sunt omnia ista cum convi-
vio cœlesti comparata nisi rusticana en-
cænia,

III. Quale verò convivium tantum
Rex tali Filio, ac tali Sponsæ instituat, ve
ex eo collige: si in palatio quoquam, non
tantum famulos, famulasque; sed etiam
canes ac vilissima animalia, pasce cerne
res pane Sacchareo, & potari nectare ac
que ambrosiâ; an non palatii Domi
num, ejusque Sponsam, longè delicatio
ribus

ribus epulis pasci augurareris? Deus autem corporibus nostris, veluti vilibus jumentis, in alimentum ministrat, quidquid bonæ & sapidæ volucris per aëra volitat; quidquid piscium in liquido elemento natat; quidquid ferarum in silvis latitat; quidquid delicati germinis tellus progignit, quidquid, sapidissimarum dapum compositione, humana industria invenit. Ex quibus omnibus infer: si hæc dantur corpori vili & mortali, quid corpori glorioso & animæ nobili? Si hæc dantur in carcere, quid dabitur in palatio? Si tam lauta præbentur jumentis in exilio, quid offeretur Sponsis in patria?

Affectus desiderii.

O Epulum nuptiale! ô convivium regale & cœleste! Quis non omnia mundi hujus spernat ac declinet convivia, ut te in æternum frui mereatur? *O mira affluentia, quæ tantum exercitum tantorum Principum tot seculis, imò in seculorum secula affluentissime pascit & reficit; neque unquam deficit, sed semper abun-*

92 *Domus eternitatis. Consideratio
abundat & superabundat. S. Thom. VII
lonova. s. de S. Mich. O solennitas
nuptialis, quando de hac esurie & ege-
state ascendam ad te? Quando vel-
nuptiali ornatus, admittar in te? Tu Do-
mine Deus meus, dives omnium bonorum
& dapum supernæ Satiætatîs, opulentissimè
largitor, obsecro te, aperi pulsanti miseræ
manum pietatis tuæ, & jube, ut ingredia-
tur ad te, requiescat in te, reficiatur de
vivo cœlesti pane, quo satiatus ad superiora
conscendat, & de hac valle lacrymarum
pennâ sancti desiderii raptus, ad cœlestia
regna volitet. S. Aug. med. c. 37.*

CONSIDERATIO IX.

Odoratus Beatæ æternitatis.

*Germinabit sicut liliun, & odor ejus sicut
Libani. Osee c. 14. 7.*

25. Aprilis.

I. **C**onsidera odorem cœlestem, qui
pascit Beatos Deus, oriri pri-
mum ex ipso cœlesti paradiso. Hortum
& Viridarium, in quo primi Parentes no-
stri conditi sunt, Genesis c. 2. & 3. me-